

Кръстъ ще да направишъ предъ свѣти икони,
По вечера късно свѣщъ ще да запалишъ,
До зори ще чинишъ до земя поклони
И въ молитва цѣла, тъй ще ме забравишъ.

Ще погледнешъ вънка. Мѣсецътъ ще грѣе.
Божето кандило хвърля свойта сѣнка...
Ще дочуешъ въ мрака нѣкой гласъ да пѣе,
Първото ми либе нѣйде отъ седѣнка.

Погледътъ ще срещне китка карамфила
Вече увехнала. Моята премѣна...
И ще да възкрѣснатъ два образа мили...
Пакъ ще да я видишъ весела засмѣна.

Майко прокълни ме! какъ продумахъ дума
Че ще ме прежалишъ? жалби неизмѣрни.
Очи не ще вдигнешъ до пиринска шума,
Дето ще се видятъ два гарвана черни.

6?

24

